

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Egyesült, nemzeti, keresztény kisgazda- és földmives-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 16.
Telefonszáma: 14.

Előfizetési árak: egész évre 108 K, félévre 54 K,
negyedévre 27 K, egy óra 9 K. Egyes szám ára 120 K.

Ideig. felelős szerkesztő:

ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kisgazda- és földmives-szövetség
hivatalos lapja.

Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

Szemle.

Zúgnak, morognak, gyülekeznek, deputációznak a zsidók, széltehen a csonka országnak. De hát hogy az ördögbe ne kilincselnének még a miniszterelnöknek is, amikor ez a boldogtalan magyar nép arról ábrándozik, hogy náluk nélkül csinálja meg az új Magyarországot. „Hisz ez még gondolatnak is szörnyűség, ezt nem lehet megengedni, mert ez a szerencsétlen nemzet nem tudja, hogy mit cselekszik, hogy vesztébe rohan. Mert halld meg óh világ, zsidó nélkül nincs ipar, nincs kereskedelem, nincs tudomány, nincs művészet, nincs irodalom e hazában.“ Ezeket ugyanis mind Izrael fiainak köszönhetjük, az ő értelmüknek, az ő üzleti éleslátásuknak, halhatatlan dicső, üzleti szellemüknek — örítják ok. Nos, hát erről a zsidó üzleti élelmességről, had álljon itt egy régi, régi, valóban megtörtént eset, amelyik keletkezésére néve van ugyan, vagy huszesztendős, de amelyik jellegzetes voltánál fogva mindig új marad. — Szintér Mármarosziget, főhős: Gedejlovics Motyó — orthodox zsidó, a még orthodoxabb izraelita naptár utcai árusítója. — Megvallom őszintén, hogy ezzel a névvel úgy vagyok magam is, mint a székely góbé az először látott elefánttal: „Aujnye, de dörök egy barom; csak azt volna jó tudni, hogy merre vagyon az eleje, s merre a hátulja.“ — De hát ezen ne törjük a fejünket. — Szenvető hőse azután az egész históriának a közszeretben álló K. honvéderedés, a város honvéd zászlóaljának osztalanul becsült parancsnoka, akinek — mellesleg megemlítve — sok lévén a Mózes-vallású bakája, mint rendszerető pontos embernek meg volt az a szokása, hogy évről-évre megvette az orthodox naptárt, hogy ebből ellenőrizhesse, mikor vannak azok a bizonyos-sátoros-ünnepek. Történt pedig egy szép verőfényes szeptemberi napon, hogy az ezredes úr — szokása szerint — tisztjeitől körülveve ott ül a Korona-kávéház ablakában és diskurál, feketézik, amikor meglátja Gedejlovics Motyót, hóna alatt egy csomó új naptárral. — Beinti. Motyó annak rendje és módja szerint, sunyi alázatossággal komparéál, s ravasz-kas mosollyal nyújtja az új kalendáriumot. Az ezredes úr átveszi, fizetni akar, de meglepődve tapasztalja, hogy a pénztárcáját otthon felejtette. — No, de se baj. — Régi „kundschaft“ ő már ennél a cégnél. Eredj csak a lakásomra, szól oda az előtte földig hajló „élelmes üzletemberhez“, otthon felejtettem a pénztárcámat, majd a feleségem kifizeti. — Az indulna is azonnal, de a segédtsízt felugrik, visszatartja: „Megengedi ezredes úr, ne zavarjuk a méltóság-

gos asszonyt, majd én kifizetem.“ — „Köszönöm.“ — Ezzel a dolog el is intéződött; de azonban haj, be nem fejeződött, mert amikor estefelé K. ezredes úr hazament vacsorázni és diadalmasan kicsapja zsebéből az új szerzeményt, meglepődve látja, hogy a tányéra mellett ott vigyorog rá gúnyosan az általa vett kalendárium iker-testvére egy második zsidónaptár képében, amit a méltóságos asszony vett meg az árustól, aki férje üzenetét — míg az a kávéházban volt, de hogy is felejtette el tolmácsolni, bár jól tudta, hogy ez a második példány aligha felesleges nem lesz, s ebből az egész dologból aligha baj nem lesz. „De hát az üzlet az első.“ De még itt sincs ám vége a dolognak. De hogy is van! Történt reá két napra, hogy az ezredes úr ismét csak a szokott helyén üldögél tisztjeivel a kávéházban, amikor elsurran az ablak alatt a gyanútlan kalendárium-gyáros. Nossza!

Hamar a főpincért! „Szaladjon Gedejlovics után, hozza ide elem, de azonnal.“ — A főpincér rohan, szerencsésen elcsípi Motyót, hívja be a kávéházba. Motyó azonban így szól: „Nézzé kedves főpincér úr, én tudom miért kívát engem az ezredes úr. Azért, mert mindig szokta tőlem venni orthodox naptárt. Ugyan vigyen be egyet neki, mert én sietek.“ És úgy lön. A pincér megvette, kifizette K. ezredes úr részére szerencsésen a 3-ik naptárt is, aki immáron azután három darabbal is dicsekedhetett, ha akart. Hát ez az a bizonyos zsidó üzleti élelmesség. Nem is kell hozzá egyéb, mint egy gavallér magyar úr, meg egy Gedejlovics Motyó. — Most azután persze sehogy sem megy Izraelnek a fejébe, hogy a magyar nép megunta már a gavallér szerepét játszani, s többé nem akar mosolyogni a zsidó csinyeken, hanem azt mondja: Hát-rább az agarakkal.

TÁVIRATOK.

(Saját tudósítónktól.)

Teleky válasza Benes-nek.

Budapest, jan. 28.

Teleky Pál miniszterelnök a nemzetgyűlés legközelebbi ülésén foglalkozni fog Benes cseh külügyminiszter nyilatkozatával és visszautasítja Magyarország belügyeibe való beavatkozását. Benes nyilatkozatában ugyanis azt mondja, hogy magyar propagandát folytatunk a Felvidéken. Ennek azonban ott semmi nyomát sem lehet találni. Teleky szerint Csehország jobban tenné, ha igyekezne a kisebbségek jogainak érvényt szerezni. Ez Csehországnak kötelessége a trianoni békeszerződés értelmében, ehelyett azonban minden jogalap nélkül Magyarország belső ügyeit teszi kritika tárgyává.

A cseh pribékek lóhércmunkája.

Ismét halálra ítélték négy magyart.

Kassa, jan. 29.

A kassai cseh sajtóiroda jelenti: Rada, Lindner és társainak bűnpörében ma hirdették ki az ítéletet. Radát kémkedésben mondták ki bűnösnek 1920 január és február havában elkövetett ténykedéséiért. Tiszti rangjának elvesztésére, a cseh hadseregből való kizárásra és kötél általi halálra ítélték. Lindnert, Pollatseket és dr. Kelement, mint Rada bűntársait szintén halálra ítélték, ezenkívül dr. Kelement doktori címének elvesztésére. A vádlottak az ítéletet megfellebbezték.

Hozzátok vissza a harangokat.

Nem is olyan nagyon rég, rövidke pár év előtt, még négy gyönyörű hangu harang ékesítette a pápai főtemplom tornyait. Messze-messze vidéket bejárhatál nyájas olvasó, míg füledbe csendült a pápai harangok gyönyörű összhangjához hasonlatos harangszó. A „kisharang“, a „fertályos“, a „középső“, s az „öreg-harang“ négy szép szavu édes ikertestvér. Élőket hívogatni, holtakat, fájó mélabús zokogással elsiratni, lélekhez szólóan csak ők tudtak négyen... S aztán egyszer reánk szakadt az égő pokol, kigyulladt a világ négy tája! Apa és fiú, gyermek és szülő, fegyverrel kezükben siettek a minden oldalról szorongatott édes anya: szegény magyar hazánk védelmére... Búsán, fájón búgtak a harangok. Hangjukban ott rezgett a fájdalom, keserv, a veszteség gyásza. Mentek, egyre mentek a hívek! Ezek és ezek lelkeiben megszólalt egy kétkedő bizonytalan hang, midőn messze utra kelve elment a pápai főtemplom előtt, s feltekintett a magasban trónoló harangokra: vajjon hallom-e még egyszer édesbűs hangjukat? Sokan! Ezeren és ezeren mentek néma, hosszú sorban vérvirágot szedni a halál mezején. Sokan, nagyon sokan nem hallanak közülök harangszót soha többé. A harangok sirtak, keserűen sirtak nap-nap után, sirtak azért a sok-sok ezer névtelen hőserért, kiket harangszó helyett ágyudörgés kísért csendes sírjukba. Munkaerős férfaink hulltak, egyre hulltak; kiomló piros vérük mind mélyebb és mélyebben szentelé az édes anyaföldet. Az ember-élettel együtt lassanként fogyott mindentünk; elfogyott

— **Hol vásárolható benzín?** A polgármester tudomására hozza mindazoknak, akiket illet, hogy szántási, vetési, cseplési és egyéb munkálatokhoz szükséges benzín beszerezhető (földmiveltésügyi miniszter által kiutalt benzínről van szó) a Veszprémi Gazdasági Egyesületnél. Kétféle minőségű benzín kerül kiadásra, úgymint nehéz és könnyű fajsúlyú benzín 52, illetve 58 koronás árban kilogrammonként. Akiknek tehát benzínre szükségük van, megrendelésüket sürgőnyleg tegyék meg a Veszprémi Gazdasági Egyesületnél. Ide küldendő a benzín ára is. Különösen felhívjuk a gazdaközönség figyelmét a benzín beszerzésére, mert a folytonos áremelkedéssel bizonyára a benzín ára is csak emelkedni fog.

— **Mit szállított Németország jóvátétel címén?** A jóvátételi bizottság kimutatást közöl az 1920 december 31-ig Németország által teljesített szállításokról. Jóvátétel címén Németország a következőket szállította: 17,818.640 tonna szén, 2,031.729 bruttó tonna hajótér, 38.720 tonna hajózási anyag, 360.173 darab marha, 6,802.558 kilogramm vetőmag, 785.823 kilogramm gyógyszer, 4571 mozdony, 129.555 vasúti kocs, 5000 gépkocsi, 140.000 tonna vasúti anyag, 131.505 szerszám, 15 tengeralfi kábel.

— **Eladó ház.** Pápán, a Jókai Mór utcában fekvő 100. számú ház, lehetőleg dollárokból fizetve, eladó. A házban van öt szobás modern lakás, veranda, parkirozott udvar, konyhakert, gyümölcsös és egy darab szántó 846 □-ól nagyságban. A ház gazdálkodási célra is alkalmas, mert a ligeti-utig terjed. Tudakozódhatni a házban.

— **Milyen csomagot küldhetünk Amerikába?** A postavezérgazgatóság közlése szerint az Amerikai Egyesült Államokba egyelőre csak 5 kgr. súlyig terjedő értéknyilvánítással el nem látott csomagot küldhetnek. Szállítások csak Németországon át kérhető.

— **A világ jegybankjainak aranykészlete.** Egy londoni hivatalos összeállítás a világ jegy kibocsátó bankjainak aranykészletét 1913-ra visszamenőleg 1920 júniusáig való szembeállításával a következőképp tünteti föl:

Ország	1913	1915	1918	1920
	dec.	dec.	dec.	dec.
	m i l l i ó f o n t			
Franciaország	140.3	200.6	219.1	223.5
Anglia	35.0	80.0	108.5	146.4
Spanyolország	10.2	34.7	89.1	98.1
Oroszország	151.6	161.2	80.0	65.0
Németország	68.7	122.3	113.1	54.6
Hollandia	12.6	35.8	57.5	53.0
Olaszország	44.3	43.1	32.7	32.2
Svájc	6.8	10.0	16.6	21.3
Svédország	5.7	6.9	15.9	14.5
Dánia	4.2	6.2	10.8	12.7
Belgium	10.0	10.5	10.7	10.7
Ausztria-Magyarország	51.7	28.5	11.9	11.0
Norvégia	60.5	1.7	6.7	8.1
Európai államok össz.	552.7	741.5	772.6	751.2
Egyesült Államok	266.0	347.0	525.0	445.0
Argentina	46.2	46.9	55.3	83.5
Amerika összesen	312.2	393.9	580.3	528.5
Japán	22.6	27.0	72.6	98.0
India	21.3	12.6	13.2	30.6
Ázsia összesen	43.9	39.6	85.8	128.6
Kanada	31.5	37.7	40.5	37.5
Ausztrália	4.5	15.0	21.3	23.9
Angol gyarmatok össz.	36.0	52.7	61.8	61.4
Végösszeg	944.8	1127.7	1505.0	1469.6

— **Külföldi táviratok viteldíja.** Január hó közepétől kezdődőleg az Ausztriába, Németországba, Csehországba, Romániába és Jugoszláviába (beleértve a megszállott területeket is) szóló táviratok sződíja 3 korona, legkisebb díj 30 korona. Sürgős táviratok sződíját háromszorosan kell számítani, a legkisebb díj azonban itt is 30 korona. Hírlaptáviratok 50 százalékos díjmérséklet élveznek.

— **A külföldön elhelyezett hadikölcsönökről.** A közönség körébenj uton-utóttan az a felfogás uralkodik, hogy mindazok a hadikölcsönök, melyek külföldön vannak elhelyezve, Magyarország terhére alkotnak. Ez a felfogás nem felel meg a valóságnak, mert azokért a hadikölcsönökért, amelyek 1920 június 4-ke óta, a béke aláírása után kerültek külföldre, csonka Magyarország semmiféle kötelezettséget nem fog magára vállalni.

— **Pusztító szélvihar a fővárosban.** A pár nap előtt dühögött szélvihar rendkívül nagy pusztítást és számos balesetet okozott a fővárosban. Sok helyen tűzforrás, kéményt, bádorgurkolatot, tetőt, cégtáblákat sodort le a szél. Igen sok esetben vették igénybe a mentőket, s akadnak olyanok, akiknek cserépet vagy téglát sodort a vihar a fejéhez s könnyebb, de számos esetben nehéz sérülést szenvedtek. Így pl. a Lövvölde-tér 2. számú ház előtt Kocsis Sándorné 22 éves cseléd fejére zuhant a házról a szél által ledorot deszka s a szerencsétlen asszonyon olyan súlyos sérülést ejtett, hogy életbenmaradásához kevés a remény. A Thököly-úton egy összeomlott tűzfal temetett maga alá egy fiatalembert, akit holtan húztak ki a vihar által leomlott tűzfal törmelékei alól. Egy szélroham a Botor-utca 8. számú ház előtti járjáról a Dunába sodorta egy napszámósnak 7 éves Kovács Erzsébet leányát. A szerencsétlenül járt kis leánynak csak a holttestét sikerült kifogni a Dunából. Ezenkívül még nagyon sokan szenvedtek többé-kevésbé súlyos zúzódást lezuhanó cserépektől, tégláktól és deszkáktól.

— **Közel a 24 órás időszámítás.** A berni nemzetközi vasúti kongresszus a folytatásról 24 órás időszámítás mellett döntött. A magyar kiküldöttek ezt a határozatot megvalósítás végett a vasúti és hajózási főfelügyelőség újján a minisztertanács elé terjesztik. Az új időszámítás különösen a vasúti forgalomban nagyfontosságú, sok tevédecs megakasztására alkalmas. Hogy azonban a nagyközönség s pláne a konzervatív földmiveltő nép hogyan fogadja s mikor fogadja be, ez már más kérdés. Az órágyárosok fognak legjobban örülni, ha kötelező lesz az új időszámítás. 24 órára beosztott új „cifberblattokat” kell készíteniök.

— **Rablók a Balaton vidékén.** Balaton vidékén ugyancsak nekilátott egy-néhány imposztor a fosztogatásnak. Különösen előszeretettel látogatták meg az esti órákban a szőlőhegyek lakóit. Volt a banda között négy egyén, akik csendőruhában állítottak be azzal, hogy hamis lebélyegzésű pénzt keresnek. Elővetették a gazdáknak összes pénzét és természetesen csekély kivétellel mind hamisnak találták és magukkal vitték. Annyit azonban mégis megtettek, hogy egy kis papiros-fecsin elismervényt adtak róla. A csendőrség már nyomában van az „alkollégáinak” és így hamarosan hurokra kerülnek a gonoszok.

— **Sztrájk törvény készül Amerikában.** Az angol lapok new-yorki tudósítása szerint Harding, az új elnök egyik legújabb törvényjavaslata a sztrájk törvény lesz. A törvény rendkívül szigorú intézkedése, hogy az életbevágó fontosságú állami üzemnél a sztrájkra való felbujtást halálal büntetik. Amerikában azt remélik, hogy az új törvénnyel véget vetnek az oly gyakran megismétlődő és csupán politikai színezetű sztrájkoknak. A törvény életbe lépésével egyidőben sztrájk törvényeket szer-veznek, amelyben egyforma számmal lesznek munkaadók, munkások és a bírák. A munkaadók és munkások minden vizslyát 24 óra belül a döntőbíróóság elé kell terjeszteni, amely a legstürgősebben köteles ítélni. A döntőbíróóság ítéletei ellen fellebbezésnek helye nincs.

— **Az inas-szolgálat ideje.** A kereskedelmi és iparkamara javaslatot tett az inas-idő megállapítására. Általában az inas-szolgálat legkisebb mértéke két esztendő, leghosszabb tartama pedig négy év. Az olyan tanuló, akik a közéiskola négy osztályát elévették, legkevesebb másfél esztendő és legfeljebb három évet szolgálnak. Akik a közéiskola hat osztályát végezték el, egy év múlva, akik pedig érettségi vizsga után kerülnek inas-szolgálatra, fél év alatt szabadulhatnak fel. Kivételes esetekben az inasok korábban is felszabadíthatók. A nőket foglalkoztató iparágaknál a kereskedelmi miniszterium még további könnyítéseket tehet.

Szerkesztői üzenetek.

Cs. G. Pápa. A beküldött költeményt kézhez vettük; legközelebbi számunkban jönni fog. Bármikor szívesen adunk helyet a hazafias irányú lyrának, különösen ha az irredenta irányzatú Igaz örömlükre szolgálta, ha bennünket szerkesztőségünkben alkalomadtán felkeresne.

Szerkesztő: Dienes Sándor.

Laptulajdonos: Zsilavy Sándor.

Pápa, 1921 Főiskolai könyvnyomda.

Mezőőr kerestetik.

A felsővárosi uradalmi bérlő gazdák egy alkalmas mezőőrt keresnek. Jelentkezni lehet Ruip Jánosnál, Honvéd-utca 3. szám alatt.

Gyimóti-ut 1. számú ház,

(Szélesviznél) gazdálkodási célokra kiválóan alkalmas, nagy udvarral s kerttel szabadkézből eladó.

Bővebb felvilágosítás Brenner Ernőnél Rákóczi-utca 6. szám alatt nyerhető.

Eladó egy kazán

üst nélkül. Zsirért is elcserélném. Megtekinthető Barát-utca 11. szám alatt.

Jókai Mór utca 15. szám alatti emeletes ház szabadkézből eladó.

= Cim a kiadóhivatalban. =

Eladó ingatlanok.

A Veszprémi út 46. számú ház, mely gazdálkodási célra különösen alkalmas, kerttel együtt szabadkézből eladó.

A Rákóczi-utca 11. számú ház szabadkézből eladó.

A Szladik János utca 6. számú új ház nagy kerttel, gazdálkodási célokra igen alkalmas, szabadkézből eladó.

A Csóka-utca 26-ik számú ház, amely gazdálkodásra kiválóan alkalmas, 10 darab állatral való jökarban levő istállóval — eladó.

Bővebb felvilágosítások nyerhetők Selinko Manónál, Rákóczi-utca 6. szám alatt.

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Egyesült, nemzeti, keresztény kizgazda- és földmives-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór-utca 15.
Telefonszáma: 14.
Előfizetési árak: egész évre 108 K, félévre 54 K,
negyedévre 27 K, egy óra 9 K. Egyes szám ára 1-20 K.

Ideigl. felelős szerkesztő:
ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kizgazda- és földmives-szövetség
hivatalos lapja.
Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

Szemle.

Zúgnak, morognak, gyülekeznek, deputációnak a zsidók, szelvényben a csonka ország-nak. De hát hogy az ördögbe né kilincsel-nének még a miniszterelnöknel is, amikor ez a boldogtalan magyar nép arról ábrándozik, hogy náluk nélkül csinálja meg az új Magyarországot. „Hisz ez még gondolat-nak is szörnyűség, ezt nem lehet megengedni, mert ez a szerencsétlen nemzet nem tudja, hogy mit cselekszik, hogy-vestébe rohan. Mert halld meg: óh világ, zsidó nélkül nincs ipar, nincs kereskedelem, nincs tudomány, nincs művészet, nincs irodalom e hazában.” Ezeket ugyanis mind Izrael fiainak köszönhetjük, az ő értelmük-nek, az ő üzleti éleslátásuknak, halhatatlan dicső, üzleti szellemüknek — ordítják ők. Nos, hát erről a zsidó üzleti élelmességről, hád álljon itt egy régi, régi, valóban meg-történt eset, amelyik keletkezésére nézve van ugyan, vagy huszszentendős, de amelyik jellegzetes voltánál fogva mindig új marad. — Szintér Mármarosziyet, főhős: Gedej-lovics Motyó — orthodox zsidó, a még orthodoxabb izraelita naptár utcai árusítója. — Megvallom őszintén, hogy ezzel a névvel úgy vagyok magam is, mint a székely göbé az először látott elefánttal: „Aujnye, de dörék egy barom; csak azt volna jó tudni, hogy merre legyen az eleje, s merre a hátulja”. — De hát ezen ne törjük a fejünket. — Szenvedő hőse azután az egész históriának a közszeretében álló K. honvéd-erzede, a város honvéd zászlóaljának oszlat-lanul becsült parancsnoka, akinek — melles-leg megemlítve — sok lévén a Mózes-vallású bakája, mint rendszerelő pontos embernek meg volt az a szokása, hogy évről-évre megvette az orthodox naptárt, hogy ebből ellenőrizhesse, mikor vannak azok a bizonyos sátoros-ünneppek. Történt pedig egy szép verőfényes szeptemberi napon, hogy az ezredes úr — szokása szerint — tisztjeitől körülvéve ott ül a Korona-kávéház ablaká-ban és diskurál, feketézik, amikor meglátja Gedejlovics Motyót, hóna alatt egy csomó új naptárral. — Beinti. Motyó annak rendje és módja szerint, sunyi alázatos-sággal komparád, s ravasz-kás mosollyal nyújtja az új kalendáriumot. Az ezredes úr átveszi, fizetni akar, de meglepődve tapasztalja, hogy a pénztárcáját otthon felejtette. — No, de se baj. — Régi „kundschaft” ő már ennél a cégnél. Eredj csak a lakásomra, szól oda az előtte földig hajló „élelmes üzletemberhez”, otthon felejtettem a pénztárcámat, majd a felesé-gem kifizeti. — Az indulna is azonnal, de a segédiszt felugrik, visszatartja: „Meg-engedi ezredes úr, ne zavarjuk a méltósá-

gos asszonyt, majd én kifizetem”. — „Köszö-nöm.” — Ezzel a dolog el is intéződött; de azonban haj, be nem fejeződött, mert amikor estefelé K. ezredes úr hazament vacsorázni és diadalmasan kicsapja zsebé-ből az új szerzeményt, meglepődve látja, hogy a tányéra mellett ott vigyorog rá gúnyosan az általa vett kalendárium iker-testvére egy második zsidónaptár képében, amit a méltó-ságos asszony vett meg az árustól, aki férje üzenetét — míg az a kávéházban volt, de hogy is felejtette el tolnicsolni, bár jól tudta, hogy ez a második példány aligha felesleges nem lesz, s ebből az egész dolog-ból aligha baj nem lesz. „De hát az üzlet az első.” De még itt sincs ám vége a dolognak. De hogy is van! Történt reá két napra, hogy az ezredes úr ismét csak a szokott helyén üldögél tisztjeivel a kávéház-ban, amikor elsurrann az ablak alatt a gyanútan kalendárium-gyáros. Nossza!

Hamar a főpincért! „Szaladjon Gedejlovics után, hozza ide elém, de azonnal.” — A főpincér rohan, szerencsésen elcsipi Motyót, hívja be a kávéháza. Motyó azonban így szól: „Nézzé kedves főpincér úr, én tudom miért kívát engem az ezredes úr. Azért, mert mindig szokta tőlem venni orthodox naptárt. Ugyan vigyen be egyet neki, mert én sietek”. És úgy lón. A pincér megvette, kifizette K. ezredes úr részére szerencsésen a 3-ik naptárt is, aki immáron azután három darabbal is dicsekedhetett, ha akart. Hát ez az a bizonyos zsidó üzleti élelmes-ség. Nem is kell hozzá egyéb, mint egy gavallér magyar úr, meg egy Gedejlovics Motyó. — Most azután persze sehogy sem megy Izraelnek a fejébe, hogy a ma-gyar nép megutálja már a gavallér szerepét játsznai, s többé nem akar mosolyogni a zsidó csínyeken, hanem azt mondja: Hát-rább az a garakkal.

TÁVIRATOK.

(Saját tudósítónktól.)

Teleky válasza Benes-nek.

Budapest, jan. 28.

Teleky Pál miniszterelnök a nemzet-gyűlés legközelebbi ülésén foglalkozni fog Benes cseh külügyminiszter uyilat-kozatával és visszautasítja Magyarország belügyeibe való beavatkozását. Benes nyilatkozatában ugyanis azt mondja, hogy magyar propagandát folytatunk a Fel-vidéken. Ennek azonban ott semmi nyomát sem lehet találni. Teleky szerint Csehország jobban tenné, ha igyekezne a kisebbségek jogainak érvényét szerezni. Ez Csehországnak kötelessége a trianoni békeszerződés értelmében, ehelyett azon-ban minden jogalap nélkül Magyaror-szág belső ügyeit teszi kritika tárgyává.

A cseh pribékek hóhérmunkája. Ismét halálra ítétek négy magyart.

Kassa, jan. 29.

A kassai cseh sajtóiroda jelenti: Rada, Lindner és társainak bűnpörében ma hirdették ki az ítéletet. Radát kém-kedésben mondták ki bűnösnek 1920 január és február havában elkövetett ténykedése miatt. Tisztí rangjának elvesz-tésére, a cseh hadseregből való kizárásra és kötéláltali halálra ítélték. Lindnert, Pollatsket és dr. Keleiment, mint Rada bűntársait szintén halálra ítélték, ezen-kivül dr. Keleiment doktori címének el-vesztésére. A vádlottak az ítéletet meg-fellebezték.

Hozzátok vissza a harangokat.

Nem is olyan nagyon rég, rövidke pár év előtt, még négy gyönyörű hangu harang ékesítette a pápai főtemplom tornyait. Messze-messze vidéket bejárhat-tal nyájas olvasó, míg füledbe csendült a pápai harangok gyönyörű összhangjá-hoz hasonlatos harangszó. A „kisharang”, a „fertályos”, a „középső”, s az „öreg-harang” négy szép szavú édes ikertestvér. Élőket hivatgatni, holtakat, fájó mélabús zokogással elsíratni, lélekhez szólóan csak ők tudtak négyen... S aztán egyszer reánk szakadt az égő pokol, kigyulladt a világ négy tája! Apa és fia, gyermek és szülő, fegyverrel kezükben siettek a minden oldalról szorongatott édes anya: szegény magyar hazánk védelmére... Búsán, fájón búgtak a harangok. Hangjuk-ban ott rezgett a fájdalom, keserv, a vesztesség gyásza. Mentek, egyre mentek a hivek! Ezek és ezek lelkében meg-szóltalt egy kétérdő bizonytalan hang, midőn messze utra kelve elment a pápai főtemplom előtt, s feltekintett a magas-ban trónoló harangokra: vajjon hallom-e még egyszer édesbűs hangjukat? Sokan! Ezeren és ezeren mentek néma, hosszú sorban vérvirágot szedni a halál meze-jén. Sokan, nagyon sokan nem hallanak közülkő harangszót soha többé. A haran-gok sirtak, keserűen sirtak nap-nap után, sirtak azért a sok-sok ezer névtelen hő-sért, kiket harangszó helyett ágyudörgés kísért csendes sirjukba. Munkaerős férfaink hulltak, egyre hulltak; kiomló piros vérük mind mélyebb és mélyebben szentelé az édes anyaföldet. Az ember-élettel együtt lassanként fogyott mindentünk; elfogyott

az érc is. S a szegény megszorult, beteg haza szomorú tekintete az istenházára esett, ott keresett bajára segítséget. . . S a harangok, a drága, szépszavu harangok, Isten csengő-hangu hívogató szolgálai leszállottak a fenséges magasból, mennek segíteni a véres testtel küzdő férfiaknak a haza nagy baján. Elmentek ők is a férfiak után, elhagyták az istenházát, hogy künn az égig nyúló bércek tetején, a süttőgő erdő ólén, mint dűbörgő szavu rettenetes fegyverek hirdessék a magyarok nagy Istenének csodás hatalmát. . . A négy testvér közül három: a „kisharang”, a „fertyalos”, a „középső” megszólalt megegyszer! Fájó-búsán bűgő hangjuk mint egy keserű zokogás jaidult végig a városra. Bucsuztak a harangok! Bucsuztak az ősi templomtól, a város falaitól, „örög” testvérjüktől, s a sok-sok kisirt szemű hívótól. Bűgött, sirt, zokogott, jajgatott a hangjuk! Úgy-e emlékeztek?! . . . Könyö, sóhaj és virág kísérte őket utjukon. Elmentek messze. . . messze. — S azóta búsán, szomorúan, elhagyott árván merednek a magasba a főtemplom tornyai, mint egy elhagyott üres ház, melynek messze, talán örökre elmentek kedves lakói. Azóta az itt maradt negyedik testvér, az „örög” valami gyászosan komor hangon sirja vissza társait. . . Elmentek messze, elnémultak a harangok. . . !

Kiket azóta sorsuk hazasegített, sokszor könnyes szemmel kutatják, keresik fenn a magasban a harangokat. . . nincsenek. . . elmentek. . . vissza nem tértek. . . elnémultak. Keressük, kutatjuk őket, úgy érezzük, mintha most is fülünkbe csengne a csodás négy testvér hangja — mint egykor, nem is oly rég — szívünkben több volna a remény, lelkünkben több a bizalom, hogy nem hullt hiába annyi vér, lesz még feltámadás.

Hozzátok vissza a harangokat! Hogy bűgő, gyásztól jajongó hangjuk tépje, mardossa, sebezze a lelkünk. Hozzátok vissza a harangokat, hogy hajnal pirkadásán és est borulatán hirdessék, kiáltásuk, zúgják felénk, mint lángnyelvekkel megáldott édeszavu apostolok: ne csüggedj magyar, lesz még feltámadás. Hozzátok vissza őket, hogy csengő hangjuk erősítse lelkünkben az ingadozó hitet. Hozzátok vissza, hogy szellő szárnyán küldjék ők idegen járom alatt nyögő testvéreink felé az üzenetet: tűrjétek, reméljétek, biztatok bennünk, lesz még feltámadás. Hozzátok vissza őket! Hadd csengjen-bongjon lelkünkbe szavukkal százezrek haláltusája, a hazáért hősként elhaltak utolsó sóhaja. Hozzátok vissza, hogy ők legyenek a mi erősítőink a bosszú, a rettenetes megtorlás napjaira. Hozzátok vissza, hogy a haldoklók lelke is boldogan térhessen örök nyugalomra, mert a harangok szava a feltámadást harsogja feljűk. Hozzátok vissza, szólaltassátok meg az elnémult harangokat.

Gerstner Ignác esperesplébános vezetésével nagyarányú mozgalom indult meg, hogy visszazerezhessük a pápai főtemplomba Pápa városának egykori hírességét, az elnémult harangokat.

Jertek, jertek szorgalmas méhek módjára, kicsinyek és nagyok, hozzátok el áldozataitokat a harangokért. Sok kell, nagyon sok, de ha mindenki ad, bármilyen kicsiny is a most szomorúan a távolba meredő üres tornyoknak, rövi-

desen ismét lesz lakójuk. Jertek, jertek áldozni a Hazának, áldozni az Anyaszentegyháznak. Jertek, hozzuk vissza magunk közé a szépszavu ikertestvéreket.

D.

A földbirtokreform.

— Folytatás. —

Birtokok parcellázása.

A törvény nem feledkezett meg a múltban előforduló parcellázásokról sem. Törvényhozásilag szabályozza úgy, hogy az állam nem sajátítja ki magának a parcellázást, nem is tekinti azt kizárólag állami feladatnak, hanem csupán a sorra kerülő parcellázások szigorú ellenőrzését kívánja gyakorolni.

Kimondja a törvény, hogy aki mezőgazdasági ingatlanát parcellázni kívánja, köteles ezt a szándékát minden egyes ingatlanra nézve a gazdasági felügyelőségnek bejelenteni. A bejelentésbe a többi között bele kell foglalni az ingatlan parcellázásának mikénti tervét és a vevők legközelebbi megjelölését. A gazdasági felügyelőség a bejelentésről tanusítványt ad. Enélkül a tanusítvány nélkül a parcellázás végre nem hajtható és telekkönyvileg sem szabad bejegyezni.

Mi a parcellázás?

Hogy mi a parcellázás, azt a törvény akként határozza meg, hogy minden egységes gazdasági üzemnek részletekben való eladása céljából történő megbontása parcellázásnak tekintendő még akkor is, ha az ingatlan telekkönyvileg nem egy jószágtestet alkot is.

Mi nem tekintendő parcellázásnak?

Nem tekintetik parcellázásnak a község (város) területén fekvő ingatlan tervezett eldarabolása és az olyan csekélyebb jelentőségű birtokeladarabolások, amelyekre nézve a földmívelésügyi miniszter rendeletileg a bejelentés mellőzését mondhatja ki.

A parcellázástól szerződés érvényességéhez, ha az nem köziratban foglaltatott, az előjáróság láttamozása szükséges. A láttamozás a bélyegmentes másolat bemutatása esetén semmi okból meg nem tagadható.

A vevők védelme.

Parcellázás esetében tilos a vevőkkel a vételárért, az ingatlanon levő terhekért a vételár fizetése fejében felvett kölcsönért, vagy bármely más címen egyetemleges kötelezettséget vállalni, tőlük váltót venni, továbbá oly ingatlanokat birtokba adni, amelyek más ingatlanokkal, közös tartozásokkal vannak megterhelve. Ezekkel a szabályokkal ellenkező minden megállapodás hatálytalan.

A parcellázás ellenőrzése.

A parcellázásokat a törvény végrehajtására, illetve a földbirtokpolitika egész irányítására hivatott Országos Földbirtokrendező Biróság ellenőrzi. Jogában áll ezen bíróságnak a parcellázási javaslatot módosítani, vagy pótlásokkal ellátni és minden oly intézkedést megfenni, amely a törvény céljainak megfelel. Az Országos Földbirtokrendező Biróság rendelkezési a telekkönyvbe feljegyezhetők. Az esetleges feljegyzésnek hatálya az, hogy a parcellát át, vagy feljegyzése és a vevő tulajdonjogának telekkönyvi bekebelezése csak akkor rendelkezhető el, ha a bemutatott tervek az Orsz. Földbirtokrendező Biróság jóváhagyta. Parcellázás csak akkor vihető keresztül, ha az műszaki vagy gazdasági követelményeknek megfelelő és közérdeket nem sért.

Hogy ez ellenőrzés kellő foganattal végrehajtható legyen, kötelezi a parcellázót, hogy a szükséges felvilágosításokat megadja és az ingatlan s tartozékainak megismerését, felmérését vagy felvételét köteles megengedni. Az Országos Földbirtokrendező Biróság vagy a földmívelésügyi miniszter és a vevők jogvédelméről is gondoskodhatik és esetleg a perekbe javukra beavatkozhatik.

Kivételek.

Jelen fejezetben foglalt rendelkezések alól kivételnek azon parcellázások, amelyeket az Altruista Bank, az O. K. H. vagy a Pénzügyi Központnak tagjai sorába tartozó oly pénzügyintézet végez, vagy közvetít, mely a törvény, vagy alapszabályai értelmében ingatlanparcellázást az Országos Földbirtokrendező Biróság által jóváhagyott tervek alapján foganatosíthat. A földmívelésügyi miniszter jóváhagyása helyébe az Országos Földbirtokrendező Biróság jóváhagyása szükséges.

— Folytatása jövő számunkban. —

Ki az a Günther Ferenc?

Eddig csak azt hittük róla, hogy a *Jókai-Ihász* Miklós vezérlete alatt álló devceveri járási gazdaszövetség titkára, Ihász Miklós barátja, ki folyton dicsőítmuszokat zeng róla, hogy milyen prima hazafi. Olyan hazafi — mondja Jókai-Ihász —, hogy a csehek kiutasították. . .

Azt is tudtuk Günther Ferencről már eddig is, hogy jó útletember s fölülte jó kortes, ki eleinte agya-főbe dicsérte *Rupert Rezsőt*, a devceveri királyi képviselőjét, mignem pár nap múlva ugyanazért a beszédjéért, melyért leborult előtte, hirtelen alapított kis lapjában, Jókai-Ihász Miklós félhivatalosában, nekitámadt s rágalomokkal halmozta el.

Tudjuk róla még, hogy Devceverben a jőhírnevű devceveriekkel egy hitelszövetkezetet alapított s *igazgat*.

Hallottuk úgy félfüllel azt is róla, hogy még nemrégiben is Bácsbodrogvármegyének, a híres Bácskának, gazdasági egyesületi igazgatója volt, mint pl. nekünk a derék *Kajdacsy* Endre.

Ez a hír mindjárt szegét ütött a fejünkbe s tűnődöttünk azon, hogy lehet az, hogy a Bácska előkelő gazd. egyesületi igazgatója annyira lecsúszott, hogy végre is csak egy kis járási gazdaszövetségi titkárcsoka lett. Hogy ennek okának kell lenni, mindjárt gyánítottunk.

Most aztán illetékes helyekről megkaptuk a felvilágosítást és most már azt is tudjuk, hogy a nagy hazafi, az igazga frondör, ki jobbra-balra mindenkit gáncsol, lekommunizált stb., ki volt még nem is nagyon hajdanán.

Tényleg vármegyei gazd. egyesületi igazgató volt s mint ilyen tagja volt az OMGE választmányának is, melynek ülésén is folyton izgágáskodott. De ez még nem volna a legnagyobb baj. Ez ott kezdődik, hogy már Bácskában is szövetkezetet gründolt. A gazd. egyesület kebelében megindított egy gép- és műtrágya-akciót. Dertire-borura rendelt kartellen kívül a műtrágyát és a gépeket, mignem egy napon csödbe vitte a gazd. egyesületet, úgy, hogy az állam volt kénytelen anyagi ügyeit rendezni. Több éven át fizette a részleteket. Hanem Günther úrnak persze utilaput kötötték a talpa alá.

Szebb hazába költözött. Nyitra megyében intézői állást kapott az igazgató úr gróf *Nemess* egyik uradalmában. Mint ilyen a katonai szolgálattól felmentették. De nem volt sokáig maradása itt sem. Összeférhetetlen természete miatt kiadtak rajta. Ekkor a nagysurányi cukor-

gyár bornóci uradalomba szegődött el, szintén intézőcskének. Itt azonban már nem kapott felmentést, be kellett vonulnia. Vége, hogy olasz fogságba esett, honnan 1919-ben szabadult. Ment haza Nyitra megyébe, hol akkor már a csehek voltak az urak s követelni kezdte, hogy a cukorgyár adjon neki fizetést fogsága idejére is, vagy adjon végkielégítést. A cukorgyár azonban nem állt kötélnék. Erre az időre esnek a csehek által szított szociálista mozgolódások, melyeknek éle a magyarság ellen irányult. Günther Ferenc nem azért Günther Ferenc, hogy ezt a maga javára fordítani ne tudta volna. Fölcsapott szociálistának. Élére állt a lázongó gazdasági munkásoknak, kik egyik-másik gazdatisztnak és béresgazdának elbocsátását követelték, első sorban azonban azt, hogy bizalmi emberüket, Günther Ferencet az uradalom termelő-biztosává nevezzék ki. Nehezen ment a dolog, míg végre a cukorgyár, hogy a veszedelmes embertől megszabaduljon, kielégítette, még útiköltséget is adott neki. Közben már a csehek is unni kezdték a szociáldemokrata-aposztol izgatásait. A szegény félrevezetett munkások is belátták, hogy Günthernek csak eszközei voltak. Nem kecsgetett biztató jövővel az új pálya. Gondolta Günther úr, szebb hazát keres.

Eljött Csonkamagyarországba — Devescserbe. Egyelőre tájékozatlan volt. Először testvérének közbejöttével, volt főispánunk útján, a kerület képviselőjéhez fordult támogatásért. Ez — hallván OMGE-beli dolgait — nem érdekelt őt.

Végre azonban megtalálta az igazgató úr a maga embereit, kiket támogatnia érdemes s a maga koncát is, melynek nagy dühvel neki-cselt. Vásozt, öreg fogai, mint mindig, ebbe is bele fognak törni.

Ez a balladája Jókai-Iliász Miklós barátjának, a kiváló hazafinak, mely oly szemléltetően tárgyalja azt a kis tragédiát, mint lesz egy vármegye tekintélyes gazdasági egyesületi igazgatójából kicsike, aprócska járási titkárka.

De a ballada más tanulságot is rejt: vaskard meg a messziről jött zsenit, kibujik belőle a szociálista.

Meg kellett mondanunk ezt, mert nem férhető, hogy olyan emberek grasszájának s erkölcsbíraskodjanak a közélet terén és szegyenlítették a magyar sajtót, kiknek minden okuk meg van arra, hogy elbujjanak. Lapunk részéről, mely szintén támadott a jeles férfiu, különösen rászolgált arra, hogy szobrát leleplezzük.

LEGÚJABB.

Szervezkedik a délvidéki magyarság.

Temesvár, jan. 29.

A Damján-ügynökség jelenti: A temesvári magyarság kolozsvári mintára szervezkedni kezd. Az alakuló gyűlést február 7-én fogják megtartani. Az egyesület elnökéül Szabolcska Mihályt fogják megválasztani.

A nemzetgyűlés megnyitása.

Budapest, jan. 29.

A nemzetgyűlést tudvaleg február 3-án nyitják meg. A nemzetgyűlés első teendőiről két teljesen ellentétes hír kering a sajtókörökben. Az egyik hiradás szerint a nemzetgyűlés megnyitásokor fel fogják olvasni a kormányzó leiratát, mely a múlt ülésszakot bezárja s az új ülésszakot megnyitja és azután közvetlenül megvá-

lasztják az új tisztikart. Alelnöknek Bottlik és Szmracsányi vannak kiszemelve. Ha azonban Szmracsányi személyében a pártok megegyezni nem tudnának, úgy Turi Bélának is igen nagy sanciai vannak az alelnöki tisztségre. — A másik hír szerint a nemzetgyűlés megnyitása után folytatják a vitát a kormányprogramról s csak ennek letárgyalása után kezdik meg az új ülésszakot és választják meg a tisztikart.

A takaróbetétek záralávótele.

Budapest, jan. 29.

A Budapesti Közlöny január hó 30-iki számában fog megjelenni a kormány 601/921. M. E. sz. rendelete a pénzintézetek és bankcégeknek elhelyezett betétek 20%-áról szóló 20598/920. M. E. sz. rendelet kiegészítése tárgyában. A rendelet főbb intézkedései a következők: Zár alá helyezendők azok az összegek is, melyeket előre meghatározott rendeltetéssel pl. egy harmadik személy részére való kifizetés céljából helyeztek el ugyanazon pénzintézetnél, banknál, cégnél, ugyanazon ügyfél nevére.

Németország kártérítése a legfelsőbb tanács előtt.

Páris, jan. 29.

A legfelsőbb tanács párisi ülésén két szembeszökő szempont uralta a helyzetet. Az egyik Lloyd George-é, a másik pedig Briand szempontja, melyek határozottan ellentéteseknek mondhatók. Lloyd George véleménye az, hogy Németországnak annyi kárpótlást kell fizetni, amennyit elbir; Briand véleménye pedig az, hogy Franciaországnak a meglévő tényleges károsodáson felül kell követelni kárpótlást Németországtól.

„Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen.“

HIREK.

— **Személyi hír.** Németh István, dunántúli református püspök, kerületi és főiskolai ügyek elintézése céljából a hét folyamán városunkban időzött.

— **A falu ébredése.** Nem is olyan régen bontottuk ki a Keresztény Kisgazda és Földmives Szövetség zászlaját, de nem mulik el nap, hogy ne hozna értesítést a posta számos vidéki csoport megalakulásáról. Szinte tömegesen jönnek a Dunántúl minden részéből lelkeshangú megkeresések szerkesztőségünkbe, bizonyítékul annak, hogy mennyire átérzi a vidék, mennyire átérzik kisgazdatestvéreink az idők hívó szavát, s belátja a falu becsületét, érintetlenlelkű népe eszméink igazságát, eszméink létjogosultságát, belátja a hatalmas erőt biztosító szervezkedés szükségességét. Az elmúlt évek rettenetes borzalmai észre térítették a falu népet, mindenhol szervezkedik most, hogy egységesen ömött sorokban szálljon szembe minden felforgató törekvéssel, hogy így teljesítse nagy hivatását, hogy teljesítse kötelességét hazájával s önmagával szemben is. Legutóbbi számunkban adtunk hírt 20 községnek Szövetségünkbe való belépéséről, most ismét arról értesülünk, hogy Zalaerdődön, Hetyefőn és Pusztamiskén alakult meg a Szövetség. Különösen nagy volt a lelkesedés Pusztamiskén, ahol az egész község, mint egy ember állt Szövetségünk zászlaja alá. Csak így tovább kisgazda testvéreink, a miénk a jövő!

— **Rákossy Jenő köszönete.** A legnagyobb magyar újságíró, Rákossy Jenő jubileuma alkalmából a városi tanács hódoló feliratban üdvözölte. Ez üdvözlőre a következő szíves hangú választ kapta a polgármester, aki elküldte a feliratot:

Megkaptam Pápa városa tanácsának határozatát. Minden tiszteletnek, melyben ezeken a napokon részesültem, élen jár a gyönyörű Dunántúl nemes városainak elismerése, melynek ez a határozat is kifejezést ad. Kérem polgármester urat, fogadja köszönetemet a szíves közlésért és legyen kegyes tolmácsolni hálámat és köszönetemet a város érdemes Tanácsával szemben is. Nagyságodnak hű és alázatos szolgálója: Rákossy Jenő.

— A ker. szoc. párt közgyűlése.

A helybeli keresztény szociálista párt február hó 2-án, a Griff-szálló nagytermében tartja tisztújító közgyűlést. A gyűlés kezdete délután 3 órakor.

— **Gyűjtés harangokra.** A pápai róm. kath. hitközség kebelében Gerstner Ignác esperes-plébános vezetésével nagyrányú gyűjtés indult meg, hogy a főtemplomot ismét harangokkal lássák el. Az akció érdemi részével vezércikkünkben foglalkozunk, itt csak annyit jegyzünk meg, hogy a kegyes adományok a helybeli róm. kat. plébánia-hivatal címére küldendők.

— A Ker. Kisgazda-és Földmives Szövetség elnökelései.

Felhívjuk a szövetség elnökeit, szültsák fel sürgősen a tagokat, hogy akik cséplési, szántási vagy egyéb mezőgazdasági üzemhez benzint akarnak rendelni, ezen megrendeléstük a vármegyei gazdasági egyesülethez sürgősen adják be, a benzint árát pedig pénzes levélben ugyancsak a gazdasági egyesület címére küldjék el. A benzint kétféle, úgymint nehéz és könnyű fajsúlyu, előbbinek ára kilogrammonként 52 K, az utóbbinak pedig 58 korona.

— A Polgári Kör közgyűlése. F.

hó 23-án, vasárnap tartotta a Polgári Kör Tóth Ferenc elnöklete alatt rendez évi közgyűlést a tagok rendkívül nagy érdeklődése mellett. Elnök megnyitva a gyűlést, hazafias, magasztaló beszédben üdvözli a megjelenteket. Hivatkozott arra, hogy megcsonkított hazánk fővárosában a közelmúltban leplezték le az irredenta szobrokat, melyek a maguk némaságában is hangosan tiltakoznak az ország megcsonkítása ellen, dacos hangon fejezte ki a Kör tiltakozását a lealázó békeszerződés ellen, amely az ezeréves hazza legértékesebb részeit ádáz ellenségeinknek dobta oda prédául. Mig magyar lesz e földön, az ország megcsonkításába bele nem nyugodhatunk s az elrabolt országrészek visszaszerzéséért életünket és vérünket is készek vagyunk feláldozni. A lelkes beszéd után a jelen voltak erős hittel elismerték a napirendre, melynek során örömmel értesültek elnök jelentéséből a Kör szép fejlődéséről, Goldstein József és Szabady Ignác tagtársaik elhunytia felett részvétüket fejezték ki, az előterjesztett költségvetés előirányzása szerint a tagdíjat az 1921. évre 40 koronában állapították meg. A házipénztár maradványa 9479 K 51 f, a házalap 4731 K 62 f, a borpénztár vagyona 63.109 K 23 f, tagdíj-hátralék 635 K, így a Kör összvagyona 1920 végén 70.955 K 36 f. A szép eredményt örvendetes tudomásul vették s Grám Ferenc pénztárosnak és Zakots István borpénztárosnak a felmentvény megadása mellett lelkiismeretes és buzgó működésükért köszönetet szavaztak. Mandátuma lejárván, a

tisztikar leköszönt, mire Hajnóczky Béla kor-elnök foglalta el az elnöki széket, aki a többek közt szép szavakban emlékezett meg Tóth Ferenc elnök érdemeiről s ajánlotta, hogy ismét őt kiáltásák ki a Kör elnökévé. Lelkes éljenés volt reá a felelet s Tóth Ferenc meghajolván az imponzánsan megnyilatkozott bizalom-előit, újból elfoglalta az elnöki széket. A Kör tisztikara és választmánya egyébként a régi maradt, új tag a tisztikarban csupán Schlosszer Ernő könyvtáros, a számvizsgáló bizottságban Csér Béla, a választmányban ifj. Horváth József és Somogyi József. Végül elnök indítványára köszönetet szavaztak Nánik Pál titkárnak a jegyzőkönyvek mintaszerű vezetéséért s ezzel a nagy érdeklődés közben lefolyt gyűlés véget ért.

— **A közszolgálati alkalmazottak beszerzési csoportja** felhívja úgy a helybeli, mint a vidéki azon tagokat, akik a kedvezményes árukat január hóra még nem vették át, hogy a január hóra kiadott élelmészeti jegyeiket az „Ellenőrző szelvény“ bevonása végett folyó hó 31-én este 6 óráig a csoport vezetőségének bemutatassák. Február hóra a kedvezményes áruk csak azon igényjogosult részére utaltatnak ki, akiknek az élelmészeti jegye mellől az ellenőrző szelvényt bevonták. Ugyancsak felhívja a vezetőség a csoportok figyelmét, hogy december hóra járó kedvezményes árukat február hó 5-ig vegyék át, mert a később jelentkezőknek sem az áruk, sem pedig a megtérítés nem adható ki.

— **A hentesek is sztrájkolnak.** Hus! Milyen szívesen látott csemege is minden családnál, különösen a mai nehéz hus- és pénz nélküli napokban. Igaz, pénz van bőven, már akinek van, de akinek kevés is a pénze, ha csak úgy néha-néha is, de megengedte magának a fénytűzést és húst vásárolt legalább egyszer egy héten. De most próbáljon valaki húst beszerezni? Bizony lehetetlenség, mert a pápai mészáros- és hentesmesterek egyszerűen beszüntették a huskimérést, mivel a városi tanács által előírt áron nem szolgálhatják ki a közönséget anélkül, hogy rá ne fizetnének az úzletre, amint ők szerényen megjegyzik. A mészárosok sztrájkja ugyan nem okoz nagy fejtörést a közönségnek, de annál kellemetlenebb a hentesek sztrájkja, mert úgyebár zsir nélkül mégis csak nehéz főzni? De kérdjük tisztelettel az arra illetékes urakat, miért is lettek annak idején felállítva a hatósági huskimérések, azért talán, hogy ezek is szolidaritást vállaljanak a sztrájkoló mészáros- és hentesmesterekkel? Ha nem lehetséges a sztrájkot letörni, vagy azt megszüntetni, úgy tessék üzembe helyezni a hatósági huskiméréseket, hogy a közönség a sztrájk ellenére legalább a szükséges zsirt beszerezhesse.

— **A Felsővárosi Olvasókör táncvigalma.** Fényesen sikerült táncestélyt rendezett a Felsővárosi Olvasókör folyó hó 23-án a Griff-szálló nagytermében. Az öreg Griff-terem vén falai régen nem láttak együtt ily nagyszámu és vigkedélyű közönséget, mint ezen az estélyen. Kitűnő hangulat, csapongó jókedv, kipirult vidám arcok, nagyszerű rendezés tették sikerültté a felsővárosi fiatalság fáradozásait. A mulatók jókedve, a szebbnél-szebb „talp alá“ való édes keringők méla muzsikája feledtetett velünk mindent, s mindenki, aki jelen volt, csak jól érezhette magát, s egy végtelen kedélyes est kellemes emlékével távozhatott. A táncmulatság a legjobb hangulatban a hajnali órákban ért véget. Büszke lehet a rendezőség a szép sikerre.

— **Az ev. leányegylet** vasárnap, e hó 30-án délután 6 órakor estélyt rendez a gyülekezeti tanácssteremben, a következő műsorral: 1. Schubert: Impromptu. Zongorázza Engelbrecht Lola. 2. Szatmáry J. Jókai üzen. Szaválja Kádár Boriska. 3. Beszédet tart Gáncs Aladár székesfehérvári ev. lelkész. 4. Irredenta dalokat énekel Nagy Jenőné, férje zongorakísérettel. 6. Magyar dalokat játszanak I. hegedűn Badatz Lajos, II. hegedűn Huszár József. 6. Balogh E.: Nem, nem, soha! Melodráma. Előadja Rezenka Jenő, zongorán kiséri Tóth Kálmán. — Helyárak: I—IV. sor 15 K, V—XIII. sor 10 K, állóhely 5 K. Jegyek fél 5 órától válthatók. Az est jövedelme a szegény gyermekek felségélyezésére fordítatik. A nemes célra felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlapilag nyugtáznak.

— **A pápai református énekegylet** 1921. évi február hó 6-án, vasárnap, a Griff-szálló nagytermében zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő-díj személyenként 25 korona. Kezdeté este fél 8 órakor. A tiszta jövedelmet részben a hadban elesett tagjaink árváinak és hadirokkantjaink segélyezésére, részben az egyesület könyvtára javára fordítják.

Szerkesztő: Diénes Sandor.

Laptulajdonos: Zsilavay Sándor.

Pápa, 1921 Főiskolai könyvnyomda.

Mezőőr kerestetik.

A felsővárosi uradalmi bérlosz gazdák egy alkalmas mezőőrt keresnek.

Jelentkezni lehet *Ruip Jánosnál*, Honvéd-utca 3. szám alatt.

Jókai Mór utca 15. szám alatti emeletes ház szabadkézből eladó.

— Cím a kiadóhivatalban. —

Ön bélyeggyűjtő?

Akkor küldjön 5 kor. használatlan bélyeget és küldöm legújabb 20 oldalas árjegyzékemet.

PECK SÁNDOR bélyegkereskedő
Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 1. sz. a.

Mielőtt
gépeit
eladja, vagy gépet venni
szándékozik: forduljon
HUTEFLESZ JENŐ
műszaki és gépkereskedelmi vállalatához
PÁPA, Fő-utca 19. szám.

Gyimóti-ut 1. számú ház,

(Szélesvívznél) gazdálkodási célokra kiválóan alkalmas, nagy udvarral s kerttel szabadkézből eladó.

Bővebb felvilágosítás Brenner Ernőnél Rákóczi-utca 6. szám alatt nyerhető.

Eladó egy kazán üst nélkül. Zsirért is elcserelném.

Megtekinthető Barát-utca 11. szám alatt.

30 méter hosszú, téglából épült nagy pajta

a Czelli úton, a kaszárnyával szemben, esetleg fundussal együtt eladó.

Bővebbet Rákóczi-utca 12. szám alatt.

Takács Antal

épület-, butor- és műbutor-asztalos,
Pápa, Veszprémi-út 9. szám.

Eivállalok szakmamba vágó mindenemű munkát szolid kivitelben, jutányos áron. — Külföldön szerzett sok évi tapasztalataim alapján abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy t. megrendelőim igényeit minden tekintetben kielégíthetem, s ez alapon kérem a m. t. közönség szíves pártfogását. — Költőegyetekkel, torvakkal készséggel szolgálók.

Eladó ingatlanok.

A Veszprémi út 46. számú ház, mely gazdálkodási célra különösen alkalmas, kerttel együtt szabadkézből eladó.

A Rákóczi-utca 11. számú ház szabadkézből eladó.

A Szladik János utca 6. számú új ház nagy kerttel, gazdálkodási célokra igen alkalmas, szabadkézből eladó.

A Csóka-utca 26-ik számú ház, amely gazdálkodásra kiválóan alkalmas, 10 darab állatra való jökarban levő istállóval — eladó.

Bővebb felvilágosítások nyerhetők Selinko Manónál, Rákóczi-utca 6. szám alatt.

Ventillátorok.

Dinamók.

Kapcsolótáblák.

SOMOGYI JÓZSEF

elektrotechnikai vállalata és műszaki irodája — Pápa, Felső Hosszu-utca 7. szám.

Villanszereléseket, átalakításokat s mindenféle, szakmába vágó javításokat eszközölök, Malmok, gazdaságok villanyvilágításra való berendezését azonnal végrehajtom. Költségvetéseket és rajzokat kidolgozok,

Csengők. Főző- és fűtőkészülékek. Házitelefón.